

ՄԱՅՐ ԱԹՈՌԻՍ ԾԵՐՈՒՆԻ ՄԻԱԲԱՆ

ԴՐԻԳՈՐԾՍ ՎԵՐԳՈՊԵՏ ՏԷՐ ՅԵԿՈՎԼԵՐՆ

ՅուՆիոի 7-ին ցերեկի 4-ժամին

Հանգեալ ի Տէր.

Հանգուցեալ Գրիգորիս վարդապետ Տէր Յակովբեան ծնուել է Իջմիրածնի գաւառի Սամազար գիւղում 1842 թուին, Մանկութիւնից 1856 թուին մտնելով Մայր Աթոռիս ժառանգաւորաց դպրոցը աւարտել է ուսման ընթացքը և ընդունել է հոգեւորական կոչումն իբրեւ Մայր Աթոռի միաբան 1864 թուի օգոստոսի 5-ին Մկրտիչ արքեպիսկոպոս Բաբամեանից Ս. Գայիանէի վանքում ձեռնադրուելով Սարկաւագ: 1867 թուի Մարտի 26-ին Յովհաննէս արքեպիսկոպոս Ասլանեանից նոյն Ս. Գայիանէի վանքում ձեռնադրուել է արեղայ: 1872 թուին Մայիսի 3-ին Ս. Շողակաթի վանքում Պետրոս եպիսկոպոս Վեհապետեանից ստացել է մասնաւոր վարդապետութեան կոչումն:

Բացի այլ և այլ յանձնարարութիւններից Հանգուցեալը վարել է հետեւեալ պաշտօնները 1864 թուին նշանակւում է ագաթակի տեղուչ 1867 թուին յուլիսի 1-ին Սինօդի հրամանով կարգուել Չարեքայ վանքի վանահայր. 1868 թուի Մայիսի 1-ին Վրաստանի և Իմերէթի Հայոց Թեմի առաջնորդ Մակար արքեպիսկոպոսի միջնորդութեան համաձայն վարել է և Գանձակի փոխանորդի պաշտօնը մինչև 1868 թուի մայիսի 13-ը: 1875 թ. նոյեմբերի 10-ին Սինօդի № 2890 հրամանով կարգուել է Նոր-Նախիջևանի Ս. Խաչ վանքի վանահայր: 1878 թ. յունվարի 30 կարգուել է Սինօդի հրամանով Նուխի վիճակի փոխանորդ: 1882 թ.

յունվարի 1-ին երջանկայիշատակ Տ. Գէորգ Դ. կաթուղիկոսի կոնդակով նշանակուել է Ս. Էջմիածնի վանական կառավարութեան անդամ: 1887 թուին յունիսի 9-ին կարգուել է Գանձակի վիճակի Փոխանորդ նոյն պաշտօնով 1889 թուի սեպտեմբերի 14-ին. 1895 թուի յունվարի 27-ին նոյն պաշտօնով փոխադրուում է Տաթևի վանքը: 1898 թ. նոյեմբ. 2. նոյն պաշտօնով նորից փոխադրուում է Նուխի, և իւր խնդրքի համեմատ արձակուելով պաշտօնից՝ 1901 թուի փետրուարի 20-ին նշանակուում է Ս. Գայիանէի վանահայր:

Հանգուցեալ Գրիգորիս վարդապետը վարել է և դըպրոցական պաշտօններ: 1874 թուին Ճեմարանի բացման ժամանակ կարգուում է Ճեմարանի վերակացու, վարել է Վաղարշապատի երկու սեռի ծխական և Նախիջևանի վանական դպրոցներում կրօնուսուցչի պաշտօները մի քանի տարիներ:

Իւր բարւոք պաշտօնավարութեան համար վարձատրուել է 1869 թուի դեկտեմբերի 1-ին մետաքսեայ գունաւոր փիլոնով, 1887 թուի նոյեմբերի 15-ին վարդապետական ականակուռ խաչով:

Գրիգորիս վարդապետը լաւ ընկեր էր, լաւ և պարտաճանաչ հոգեւորական, մարդասէր և զգայուն ազգային, դպրոցական և եկեղեցական խնդիրներում:

Յանձին Գրիգորիս վարդապետի Մայր Աթոռոյս միաբնութիւնը զրկուեց իւր ձերունի, սրտացաւ ու փորձառու մի գործօն անդամից:

Հանգիստ երկրաւոր նշխարներէդ պատուական ծերունի:

